

Önsöz

Birçok profesyonel matematikçinin bilmediği ya da yarım yamalak bildiği, çünkü kulak dolgunluğuyla ve ozmozla öğrendiği, ama matematiğin çok önemli, çok temel ve felsefi olacak kadar derin bir konusunu, bir lise öğrencisinin bile anlayacağı dile indirgeme başarısına ulaştığıma inanmak istiyorum. Tabii bu öğrenci daha önce [SKK] ve [Sİ]'yi dikkatlice okumuş ve içeriğini özümsemişse.. Nitekim, bu ders notları [SKK] ve [Sİ]'den sonra, kümeler kuramı notlarımın üçüncü cildi olarak algılanmalıdır.

Öğrencinin çevresinde muhtemelen anlamadığı konularda soru soracak kimse olmayacaktır; bu yüzden elimden geldiğince kimseye sorma ihtiyacı belirmeyecek, tek başına anlaşılabilir biçimde yazmaya çalıştım. Böyle bir şeyin mümkün olmadığını içten içe bilsem de... Okur bu gibi durumlarda önce satırlarla ve kendisiyle mücadele etsin, sonra okumaya devam etsin. O kadar çok tekrar var ki, kendisine hitap eden sese daha ileride ulaşma olasılığı yüksektir, ya da kullanılan dile zamanla alışacaktır. Tekrarlardan bu nedenle özellikle kaçınmadım.

Üstelik ilk okuyuşta anlaşılan kitaplardan da pek bir şey öğrenilmez...

İleride, kategori teoriyle sürekli bir flört halinde olacak olan “çalışan matematikçiye” yönelik bir kümeler kuramı yazmayı tasarlıyorum. Böylece seri tamamlanacak.

Kümeler Kuramı burada bitmez elbet. Ama daha fazla yazmanın bir anlamı yok. Sıradan bir matematikçinin bilmesi gereken kümeler kuramı bu dört kitapta olacak. Daha ileri (ve son derece ilginç ve zevkli) konular için benden çok daha yetkin kişilerin çok değerli kitapları var. Kitabın sonundaki kaynakçada bu kitapların büyük çoğunluğunu bulabilirsiniz.

Kitabın dört bölümünü yazan Ayşe Berkman’ın ODTÜ’lü öğrencileri Ali Altuğ ve Aykut Arslan, İlksen Acunalp, Tolga Karayayla, Niyazi Anıl Gezer’e ve hocaları Ayşe Berkman’a hepimiz adına çok teşekkür ederim.

Ali Nesin
27 Eylül 2010